

Κι ο Μπαρόζο στην Αυστραλία

Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (της γνωστής Κομισιόν) και πρώην πρωθυπουργός της Πορτογαλίας (2002-04), Χοσέ Μανουέλ Ντουράο Μπαρόζο, βρέθηκε την Τρίτη στο Σίδνεϊ και μίλησε σε γεύμα που παρέθεσε το Ευρωπαϊκό-Αυστραλιανό Επιχειρηματικό Συμβούλιο. Η εκδήλωση έλαβε χώρα στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου Four Seasons, παρουσία πλήθους επισήμων.

Ο κ. Μπαρόζο μίλησε για περίπου 20 λεπτά. Τον προλόγισαν ο διευθυντής του Συμβουλίου, Τζέισον Κόλινς, ο πρόεδρος Αλαστερ Γουόλτον κι ο πρόεδρος του Επιχειρηματικού Συμβουλίου Αυστραλίας, Γκρέαμ Μπράντλι. Με το θέμα αυτό θα ασχοληθούμε αύριο.

Στο μεταξύ, σήμερα το πρωί (στις 10:00) ο ΓΓ του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, ήταν προγραμματισμένο να μιλήσει στους φοιτητές του Πανεπιστημίου Σίδνεϊ.

Δύο σημαντικές ειδήσεις

Όσοι διαβάσατε το σημερινό θέμα για το φετινό Fine Food Australia θα προσέξατε ίσως δύο σημαντικές ειδήσεις. Την πρώτη μας αποκάλυψε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Βασίλειος Τόλιος, κι έχει εμπορικό χαρακτήρα. «Από του χρόνου θα αναπτυχθεί ίσως μία συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες (σ.σ. Ελλάδα και Κύπρος), μία συντονισμένη παρουσία στην εδώ Έκθεση, αλλά κι ευρύτερα», μας αποκάλυψε ο κ. Τόλιος, ο οποίος προέβλεψε πως στην Έκθεση Fine Food Australia «θα υπάρξει έκρηξη παρουσίας» της Ελλάδας «στο πολύ εγγύς μέλλον». Από ότι αντιλαμβανόμαστε κυφορείται συνεργασία και καιρός ήταν...

Την δεύτερη είδηση μας μετέφερε ο πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότη-

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

FINE FOOD AUSTRALIA 2011 EXHIBITION

Καλή όρεξη!

Ιταλικά, ρωσικά ή βραζιλιάνικα προϊόντα;

τας ΝΝΟ, Μιχάλης Χριστοδούλου. Ότι δηλαδή θα ξεκινήσει σύντομα εκστρατεία στην παροιμία για την προώθηση των ελληνικών και κυπριακών προϊόντων, ώστε να βοηθήσουμε όλοι την πατρίδα αγοράζοντας ελληνικά και κυπριακά είδη. Είναι μία αξιόπαινη προσπάθεια της Κυπριακής Κοινότητας ΝΝΟ που έ-

χει την αμέριστη συμπαράσταση του ΚΟΣΜΟΥ. Άλλωστε, μόλις την περασμένη Παρασκευή αναφερθήκαμε σε αυτό το θέμα...

Το ημερολόγιο μιας Τζούλιας

Πέφτει ή δεν πέφτει; Το αργότερο μέχρι τα Χριστούγεννα θα έχει ξεκα-

θαρίσει πλήρως το τοπίο. Αναμένονται αλλαγές...

Κόμβος

Γράψαμε για την έντονη κινητικότητα στη νοτιοανατολική Μεσόγειο, αλλά κι η Αυστραλία δεν πάει πίσω. Ήλθε πρώτα (και σήμερα στο Σίδνεϊ θα βρισκείται) ο ΓΓ του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, ήλθε στη συνέχεια κι ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Χοσέ Μανουέλ Μπαρόζο. Κόμβος έγινε ξαφνικά η Αυστραλία...

Συνεργασία

Πήγε ο Πάνος Μπεγλίτης στο Ισραήλ και υπέγραψε Μνημόνιο Συνεργασίας σε θέματα ασφάλειας (κι έτσι μπορεί πλέον το Τελ Αβίβ να κοιμάται ήσυχο!). Αντε να δούμε τώρα τι στάση θα κρατήσει η Ελλάδα στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ σχετικά με το αίτημα της Παλαιστίνης να αναγνωρισθεί η κρατική της υπόσταση.

Σχολείο

Η σχολική χρονιά θα ξεκινήσει στην Ελλάδα χωρίς βιβλία (τουλάχιστον μέχρι τον Νοέμβριο) και χωρίς καθηγητές! Μετά λέμε που πήγε η γνώση!... Πάλι καλά που υπάρχουν ακόμα μαθητές...

γερΜΑΝΙΑ

Μόλις έχασε την εκλογική της περιφέρεια η Άνγκελα Μέρκελ, θυμήθηκε ξανά την Ελλάδα. Άρχισε πάλι τα τρελά μαζί με τον άλλον που έχει... σόι μπλε (τον Σόιμπλε ντε!) και τους συν αυτούς (εφημερίδες, περιοδικά κλπ), μπας και τοιμηθούν την ψήφο κανενός ανυποψίαστου, δυσαρεστημένου Γερμανού εργαζόμενου. Βρε τι... γερΜΑΝΙΑ είναι αυτή... Τι τραβάει η καμμένη Ελλάδα για την περιφέρεια της Αγγέλος!...

(Σιγά κυρά μου, εκατομμύρια γυναίκες στον κόσμο τα έχουν με την... περιφέρειά τους, αλλά δεν κάνουν κι έτσι...)

Προσωπικά...

Είναι πολλοί φίλοι που μου ζητούν να γράψω προσωπικές εμπειρίες και σκέψεις. Είτε από παλαιότερα (την διαμονή και περιήγησή μου σε Ελλάδα και Ευρώπη), είτε από πιο πρόσφατα (π.χ. το ταξίδι στην Ελλάδα). Όπως θα έχετε καταλάβει αποφεύγω πεισματικά να το κάνω. Βασικά και κύρια γιατί ο αναγνώστης δικαιούται κάτι περισσότερο από προσωπικά βιώματα, αλλά και γιατί ο αρθρογράφος οφείλει να ξεπεράσει - στο μέτρο του δυνατού - τα προσωπικά πάθη κι εμπειρίες. Οι οποίες, ωστόσο, αντικαθρεφτίζονται πάντα στα γραπτά του, άλλοτε συνειδητά κι άλλοτε ασυνείδητα.

Κι άλλωστε τι θα μπορούσα να γράψω που να ενδιαφέρει; Ότι ασπάζομαι τον ριζοσπαστικό αριστοκρατισμό και τον αριστοκρατικό ριζοσπαστισμό; Ότι προτιμώ την κοσμοθέαση των παππούδων μου από τους ξενόφερτους σωτήρες και σωτηράκηδες; Ή ότι έχω ταξιδέψει πολύ με το σώμα και το νου; Ή μήπως θα μπορούσα να γράψω για τους φίλους μέσα στον χρόνο που δεν προσκύνησαν και για όσους έλκισαν για έναν κομήτη που προσπέρασε, ένα αστέρι που έσβησε, μια στιγμή που χάθηκε στο φως;

Ίσως να έγραφα πως αυτή η γενιά, η γενιά μου, βρέθηκε μετέωρη κι αβοήθητη σε έναν κόσμο που παραπαίει κι εξαγοράζει τις συνειδήσεις με ναρκωτικά, σεξ, μαγεία και φόβο. Πολύ φόβο. Για τα πάντα. Βρέθηκε σε μία εποχή που οι θρησκείες έχουν ξεφτίσει, η πολιτική είναι απόλυτο έρμαιο των

συμφερόντων, η επιστήμη έχει εκπορευθεί κι η Ιθάκη φαίνεται να μην υπάρχει. Όπως κι ο εχθρός που έχει εξαφανιστεί, μασκαρεμένος μαεστρικά. Οι ιδέες κι οι έννοιες έχουν τόσο αλλοιωθεί και ξεπουληθεί που φαντάζουν κακόγουστο αστείο για αφελείς. Ποιον να παλέψεις και γιατί; Κι από που ν' αντλήσεις έμπνευση και δύναμη; Η απάτη, το βόλεμα, το κνήρι του εύκολου κέρδους κι η άνευ όρων υποταγή στην ύλη έχουν γίνει ο κανόνας. Οι κατακόμβες ζωντάνεψαν και πάλι, η μοναξιά τρίζει στα θεμέλια της πόλης κι ο καθένας παίρνει μονάχος την κατηφόρα προς την Δύση των παιδικών του χρόνων, ονείρων και προσδοκιών. Και τις περισσότερες φορές θάβεται μαζί τους.

Ίσως αυτά να έγραφα...

Ή μπορεί να «κρυβόμουν» πίσω από σημαντικές ρήσεις, που καθόρισαν την σκέψη μου, στο πέρας των χρόνων. Έτσι, πρόχειρα μου έρχεται στο νου αυτό που είπε ο Έρασμος: «Προσπάθησα πολύ, να μην κλάψω ή να μην γελάσω για όσα κάνουν οι άνθρωποι, αλλά απλά και μόνο να τους καταλάβω».

Κι η φράση του Βίκτωρος Ουγκώ: «Όλοι είμαστε μέσα στη λάσπη αλλά μερικοί κοιτάζουν τα άστρα». Και φυσικά η αξεπέραστη διαπίστωση του Ηράκλειτου: «Αιών εστί παις παίζων, πεσσεύον. Παιδός η βασιλή». (Ο χρόνος είναι ένα παιδί που

παίζει με βόλους. Του παιδιού είναι η νίκη).

Θα μπορούσα τότε να ξαναγίνω παιδί και να γράψω για τα αγαπημένα μου χρώματα, βιβλία, πρόσωπα ή κινηματογραφικά έργα. Ή να σιγοτραγουδήσω αγαπημένους στίχους, να απαγγείλω αξέχαστα ποιήματα, να «ζωγραφίσω» ονειρικά τοπία. Να ξαναμυρίσω το θυμάρι στους πρόποδες του βουνού, τη θαλασσινή αύρα στα νησιά και στις παραλίες. Στις ίδιες συναντήσεις με ανθρώπους κάθε λογής, καταγωγής και προορισμού, στη μεθυστική συναστροφή με φιγούρες και διαθέσεις.

Όλα αυτά, αλλά κι όσα καθημερινά καταπιανόμαστε μαζί τους είναι που μας συνθέτουν και μας παιδεύουν. Και μέσα από τα γραπτά προσπαθούμε να τα ανακαλύψουμε. Για να ανακαλύψουμε τελικά τον εαυτό μας. Σίγουρα, κάπου στο βάθος κάθε μας σκέψης, λόγου ή κίνησης βρίσκονται κι οι εμπειρίες μας. Έχουν χαραχθεί στον χαρακτήρα μας κι έχουν στιγματίσει τον ένοστιγό μας. Αναπόφευκτα, ενυπάρχουν σε κάθε μας ενέργεια ή σκέψη.

Ο νους είναι το μεγάλο χωνευτήρι. Κατά τον Πλάτωνα, ζούμε σε έναν κόσμο ιδεών, στον οποίο συμπεραίνω πως τα πρόσωπα πολύ μικρή σημασία έχουν. Πόσω μάλλον τα προσωπικά... Αναζητείστε, λοιπόν, τις ιδέες, όχι τα πρόσωπα. Άλλωστε, οι ιδέες δεν κρύβονται μόνο στα σύμβολα και στις λέξεις, αλλά και μέσα στα πρόσωπα...